

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 54.414/3
van 4 december 2013

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot uitvoering van hoofdstuk 3 van het decreet van 8 maart 2013 betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden'

Op 4 november 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van hoofdstuk 3 van het decreet van 8 maart 2013 betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 26 november 2013. De kamer was samengesteld uit Jan SMETS, staatsraad, voorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Kaat LEUS, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 december 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe uitvoering te geven aan hoofdstuk 3 van het decreet van 8 maart 2013 ‘betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden’.

Hoofdstuk 1 van het ontwerp bevat een aantal definities (artikel 1).

In hoofdstuk 2, afdeling 1, van het ontwerp worden de samenstelling en de werking van de gemengde commissie die bij artikel 9 van het decreet van 8 maart 2013 is opgericht, nader geregeld en worden de opdrachten van die commissie geconcretiseerd. De genoemde commissie bestaat uit – in het ontwerp nader omschreven – vertegenwoordigers van de departementen of de agentschappen van de betrokken beleidsdomeinen en uit vertegenwoordigers van organisaties van hulp- en dienstverleners uit die beleidsdomeinen. Ze adviseert de Vlaamse Regering over de opmaak, de uitvoering en de bijsturing van het strategisch plan, bedoeld in artikel 8 van het genoemde decreet (artikelen 2 tot 5).

Afdeling 2 van hoofdstuk 2 van het ontwerp bevat nadere regels inzake aanbevelingen die het beleidsteam, dat in elke gevangenis actief is op grond van artikel 10 van het decreet van 8 maart 2013, moet bezorgen aan de gemengde commissie en inzake het actieplan, opgemaakt door dat beleidsteam (artikelen 6 tot 7).

Afdeling 3 van hoofdstuk 2 van het ontwerp regelt nader de taken van het coördinatieteam dat overeenkomstig artikel 11 van het decreet van 8 maart 2013 in elke gevangenis werkzaam is (artikel 8).

Afdeling 4 van hoofdstuk 2 van het ontwerp bepaalt onder meer dat in elke gevangenis één of meer personeelsleden van het centrum voor algemeen welzijnswerk de opdracht ondersteuning, bedoeld in artikel 12, tweede lid, 3°, van het decreet van 8 maart 2013 uitoefenen. Het ontwerp regelt de subsidies die het erkende centrum voor algemeen welzijnswerk hiervoor ontvangt, bepaalt de globale opdracht en de taken van de genoemde personeelsleden en regelt hun samenwerking met het coördinatieteam en met de andere actoren die zorgen voor het oriënteren van gedetineerden naar de hulp- en dienstverlening (artikel 9).

In afdeling 5 van hoofdstuk 2 van het ontwerp wordt de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, aangewezen als coördinerend minister en het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin als entiteit die verantwoordelijk is voor de coördinatie van de organisatie van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden (artikel 10).

Hoofdstuk 3 van het ontwerp bevat bepalingen inzake het toezicht op de uitoefening van de ondersteuningsfunctie van de centra voor algemeen welzijnswerk (artikel 11).

Hoofdstuk 4 van het ontwerp bestaat uit slotbepalingen. Het te nemen besluit treedt in werking op 1 januari 2014.

3.1. In de aanhef van het ontworpen besluit wordt de rechtsgrond ervoor gezocht in de artikelen 9, vierde lid, 10, derde lid, 11, 12, eerste lid, en 13 van het decreet van 8 maart 2013. Die bepalingen bieden effectief rechtsgrond voor het ontworpen besluit.¹

De rechtsgrond voor een aantal bepalingen van het ontwerp verdient evenwel een nader onderzoek.

3.2.1. Luidens artikel 3, eerste lid, 2°, van het ontwerp bezorgt de gemengde commissie uiterlijk tien maanden na haar eedaflegging aan de Vlaamse Regering een voorontwerp van strategisch plan als bedoeld bij artikel 8 van het decreet van 8 maart 2013.

Door het bevoegde lid van het auditoraat gevraagd naar de inpassing van deze bepaling in artikel 9, eerste lid, van het decreet van 8 maart 2013, waarin de opdrachten van de gemengde commissie worden bepaald die de Vlaamse Regering op grond van artikel 9, vierde lid, van dat decreet nader kan omschrijven, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“Volgens artikel 9, eerste lid, 1°, van het decreet van 8 maart 2013 heeft de gemengde commissie tot taak advies te verlenen aan de Vlaamse Regering over de opmaak van het strategisch plan. De Vlaamse Regering kan de commissie, die tot taak heeft advies te verlenen over de opmaak van het strategisch plan en die dus zal adviseren over de (toekomstige) inhoud van dat plan, ook de taak te geven om een ontwerp van plan op te stellen. Adviseren hoeft immers niet beperkt te blijven tot het geven van commentaar bij de bestaande tekst van een plan of tot het aanreiken van sommige voorstellen die in die tekst kunnen worden opgenomen. Adviseren over de opmaak van het plan kan ook impliceren dat een globaal voorstel van plan wordt opgesteld en als advies aan de Vlaamse Regering wordt overgemaakt, die de uiteindelijke beslissing neemt over het strategisch plan.

Uit de memorie van toelichting bij het decreet van 8 maart 2013 blijkt overigens dat de gemengde commissie ook tot taak heeft een ontwerp van strategisch plan op te stellen: ‘Op Vlaams niveau wordt een gemengde commissie opgericht die als opdracht heeft een ontwerp van bovenlokaal strategisch plan op te maken. (...)’ (Gedr. St. Vl. P., 2012-2013, nr. 1846/1, blz. 19, commentaar bij artikel 9; zie ook het Verslag, Gedr. St. Vl. P., 2012-2013, nr. 1846/3, blz. 18).

De Vlaamse Regering concretiseert de opdracht van de gemengde commissie vervat in art. 9, eerste lid, 1° van het voormelde decreet door de gemengde commissie de opdracht te geven een voorstel van concreet plan voor advies voor te leggen.

De delegatie die door artikel 9, vierde lid, van het voormelde decreet aan de Vlaamse Regering is verleend om de ‘nadere regels’ te bepalen voor onder meer de opdrachten van de commissie, moet trouwens niet noodzakelijk zeer strikt worden uitgelegd. Dit kan ook worden afgeleid uit het feit dat de Vlaamse Regering de ‘nadere regels’ zal bepalen voor de ‘werking’, terwijl in artikel 9 zelf nauwelijks iets wordt vermeld over die werking.”

¹ Wat betreft artikel 12, eerste lid, zie evenwel opmerking 3.2.7.1.

Met de redenering van de gemachtigde kan worden ingestemd. Artikel 3, eerste lid, 2°, van het ontwerp kan derhalve rechtsgrond vinden in artikel 9, vierde lid, van het decreet van 8 maart 2013.

3.2.2. Artikel 4 van het ontwerp bepaalt de inhoud van het huishoudelijk reglement dat de gemengde commissie dient op te stellen. Op zich wordt daarvoor rechtsgrond geboden door artikel 9, vierde lid, van het decreet van 8 maart 2013, op grond waarvan de Vlaamse Regering onder meer nadere regels betreffende de werking van de gemengde commissie kan uitvaardigen. Bij het concretiseren van die delegatie dient de Vlaamse Regering evenwel de algemene publiekrechtelijke beginselen inzake delegatie (en de andere bepalingen van het decreet van 8 maart 2013) in acht te nemen, wat impliceert dat het huishoudelijk reglement beperkt dient te blijven tot het regelen van de praktische werking van het betrokken orgaan en geen verdergaande bepalingen kan bevatten, zoals regels betreffende de samenstelling ervan. Wat dit betreft is artikel 4, eerste lid, 1°, van het ontwerp voor kritiek vatbaar nu het bepalen van de samenstelling van de gemengde commissie bezwaarlijk kan worden beschouwd als een regel betreffende de praktische werking ervan.

3.2.3. In artikel 5 van het ontwerp wordt het budget bepaald van de gemengde commissie bedoeld in artikel 9 van het decreet van 8 maart 2013. De gemachtigde verklaarde het volgende wat betreft de rechtsgrond voor dat artikel:

“Het gaat niet om een subsidie, maar om een werkingsbudget. Het departement WVG heeft ook vandaag de opdracht om de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden te coördineren en heeft de voorbije jaren de werking van de voormalige ‘Vlaamse Stuurgroep hulp- en dienstverlening aan gedetineerden’ op haar budget gedragen.”

en

“In artikel 9 is inderdaad geen sprake van een budget voor de gemengde commissie, maar in het vierde lid wordt wel bepaald dat de Vlaamse Regering de werking van de gemengde commissie (nader) zal regelen. Het is niet ongebruikelijk dat, als de Vlaamse Regering bevoegd is om de werking van een adviesorgaan te regelen, die delegatie ook wordt geacht betrekking te hebben op het regelen van de financiering van de werkingskosten van dat orgaan. Overigens geeft artikel 5 van het ontwerpbesluit ook uitvoering aan de decretale opdracht van de gemengde commissie om ondersteuning en vorming te bieden voor de hulp- en dienstverleners (artikel 9, eerste lid, 4°, van het decreet van 8 maart 2013). Nu kan de gemengde commissie die opdracht niet op een ernstige wijze uitvoeren als ze daarvoor geen financiële middelen ter beschikking krijgt. Zo nodig moet artikel 9, eerste lid, 4°, van het decreet van 8 maart 2013 samen worden gelezen met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Overigens bepaalt ook artikel 3 van voormeld decreet dat de Vlaamse Regering initiatieven neemt om een kwaliteitsvol hulp- en dienstverleningsaanbod uit te bouwen.”

Met die analyse kan worden ingestemd, zij het dat best een beroep wordt gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’), gelezen in samenhang met artikel 9 van het decreet van 8 maart 2013. Het verschaffen van een budget is immers een middel om de werking van de gemengde commissie te verzekeren, maar betreft niet de werking zelf van die

commissie, terwijl enkel voor dat laatste aspect bij artikel 9, vierde lid, van dat decreet een uitdrukkelijke delegatie aan de Vlaamse Regering is verleend.

3.2.4. Gevraagd naar de rechtsgrond voor artikel 6 van het ontwerp, verklaarde de gemachtigde wat volgt:

“Voor zover artikel 10, derde lid, van het decreet van 8 maart 2013 geen rechtsgrond kan zijn, kan die rechtsgrond wel worden gevonden in artikel 9, tweede lid, van dat decreet, samen gelezen met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Volgens artikel 9, tweede lid, baseert de gemengde commissie zich bij de uitvoering van haar opdracht onder meer op de adviezen van de beleidsteams. Dit veronderstelt uiteraard dat de beleidsteams adviezen (concrete aanbevelingen) formuleren.”

Artikel 6 van het ontwerp regelt niet de inhoud, de vorm of de geldingsduur van het actieplan, zodat artikel 10, derde lid, van het decreet van 8 maart 2013 ervoor geen rechtsgrond kan bieden. Het artikel kan evenwel, zoals de gemachtigde aangeeft, worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 9, tweede lid, van het decreet van 8 maart 2013.

3.2.5. In artikel 7, eerste lid, van het ontwerp wordt de termijn bepaald waarbinnen het beleidsteam het “lokaal actieplan”² na het goedkeuren van het strategisch plan aan de gemengde commissie moet bezorgen. In artikel 7, tweede lid, van het ontwerp wordt opgelegd dat elk daarop volgend actieplan onder meer wordt opgemaakt op basis van een evaluatie van het lopende actieplan en dat het beleidsteam op basis van die evaluatie adviezen formuleert en ze aan de gemengde commissie bezorgt.

Die bepalingen hebben geen betrekking op de inhoud, de vorm of de geldingsduur van het actieplan, zodat ze geen rechtsgrond vinden in artikel 10, derde lid, van het decreet van 8 maart 2013, maar ze kunnen worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met de artikelen 9, tweede lid, en 10 van dat decreet.

3.2.6. Artikel 8 van het ontwerp bepaalt waaruit de opdracht van het in artikel 11 van het decreet van 8 maart 2013 bedoelde coördinatieteam minimaal bestaat. Het artikel betreft niet de samenstelling of de werking van het coördinatieteam, tot regeling waarvan bij dat laatst vermelde artikel aan de Vlaamse Regering een uitdrukkelijke delegatie wordt verleend³, maar wel de nadere omschrijving van de decretaal bepaalde taak van dat team tot opvolging en uitvoering van het actieplan. Daartoe kan evenwel een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met het genoemde artikel 11.

3.2.7.1. De rechtsgrond voor artikel 9 van het ontworpen besluit wordt volgens de gemachtigde in de eerste plaats geboden door artikel 12, eerste lid, van het decreet van

² In de artikelen 10 en 11 van het decreet van 8 maart 2013 wordt de term “actieplan” gehanteerd, zonder de toevoeging van het woord “lokaal”. Het is de in het decreet van 8 maart 2013 voorkomende terminologie die dient te worden gehanteerd.

³ Het gaat luidens artikel 11 van het decreet van 8 maart 2013 om regels die het beleidsteam in acht dient te nemen wanneer het de samenstelling en de werking van het coördinatieteam bepaalt.

8 maart 2013, gelezen in samenhang met artikel 12, tweede lid, 3°, van dat decreet en eventueel in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering. Voor wat betreft de onderdelen van de paragrafen 2 tot 4 van artikel 9 van het ontwerp die betrekking hebben op (de samenstelling en de werking van) het coördinatieteam, is er volgens de gemachtigde een bijkomende rechtsgrond in artikel 11 van het decreet van 8 maart 2013, terwijl paragraaf 4 van dat artikel deels ook rechtsgrond zou kunnen vinden in artikel 10 van dat decreet. Wat dat laatste betreft, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Het faciliteren van de praktische organisatie van de hulp- en dienstverlening, alsook die praktische organisatie, kan bezwaarlijk los gezien worden van de uitvoering van het actieplan dat voor elke gevangenis moet worden opgesteld met toepassing van artikel 10 van het decreet van 8 maart 2013. In dat plan worden ook de concrete acties en een overzicht van de in te zetten middelen met betrekking tot de hulp- en dienstverlening weergegeven.”

Artikel 12, eerste lid, van het decreet van 8 maart 2013 bepaalt dat de Vlaamse Regering per beleidsdomein binnen de beschikbare budgetten in de nodige instrumenten, middelen en personeel voorziet om de doelstellingen van dat decreet en de strategische en operationele doelstellingen die ter uitvoering ervan zijn bepaald, uit te voeren op het niveau van de gevangenis. Zo men die bepaling leest als een bepaling waarbij aan de Vlaamse Regering een concrete bevoegdheid wordt toegekend om in de praktijk instrumenten, middelen of personeel ter beschikking te stellen, kan die bepaling geen rechtsgrond bieden om algemeen geldende uitvoeringsbepalingen met een reglementair karakter uit te vaardigen. Volgens de gemachtigde dient artikel 12, eerste lid, van het decreet van 8 maart 2013 evenwel te worden gezien als een bepaling waarin wel degelijk de bevoegdheid wordt toegekend om reglementaire bepalingen te nemen, meer bepaald om een subsidieregeling uit te werken en om bepalingen uit te vaardigen betreffende de concrete taak van de personen die de in artikel 12, tweede lid, van het decreet van 8 maart 2013 bedoelde opdrachten uitoefenen.

De gemachtigde verklaarde in dat verband wat volgt:

“De rechtsgrond voor artikel 9, §1, van het ontwerpbesluit ligt vervat in artikel 12, eerste lid, *juncto* artikel 12, tweede lid, 3°, van het decreet van 8 maart 2013. De delegatie die in het eerste lid van artikel 9 [lees: 12] aan de Vlaamse Regering wordt verleend, moet worden geacht ook betrekking te hebben op het tweede lid van dat artikel. Wie zou immers initiatief nemen om in elke gevangenis in beleidscoördinatie, trajectbegeleiding en ondersteuning te voorzien, als de Vlaamse Regering daarvoor geen verder regelgevend initiatief zou nemen? Bij het ontbreken van uitvoeringsbepalingen zou artikel 12, tweede lid, van het decreet van 8 maart 2013 dode letter blijven.

Vanzelfsprekend kan het invullen van de functies beleidscoördinatie, trajectbegeleiding en ondersteuning in elke gevangenis, waarvoor het nodige personeel moet worden ingezet, niet zonder budgettaire gevolgen en moet redelijkerwijze worden voorzien in een subsidiëring of financiering van die functies.

De bovenvermelde bepalingen van het decreet van 8 maart 2013 impliceren, door het instellen van die functies in elke gevangenis, ook de financiering/subsidiëring van die functies. Zo nodig kan daarvoor bijkomend nog een beroep worden gedaan op artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.”

Gelet op het gegeven dat geen andere delegatiebepaling voorhanden is waarop bepaalde aspecten van artikel 9 van het ontwerp zouden kunnen worden gesteund, zou men kunnen aannemen dat artikel 12, eerste lid, van het decreet van 8 maart 2013 effectief kan worden beschouwd als een uitdrukkelijke rechtsgrond voor dat artikel.⁴ Zo niet, kan artikel 9 van het ontwerp in ieder geval deels worden genomen op grond van de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 12 van het decreet van 8 maart 2013.

3.2.7.2. Voor zover in artikel 9, § 2, van het ontwerp een aspect wordt geregeld van de samenstelling van het coördinatieteam en artikel 9, § 3, tweede en derde lid, ervan de werking van dat team betreft, vinden die bepalingen effectief rechtsgrond in artikel 11 van het decreet van 8 maart 2013.

3.2.7.3. Voor zover in artikel 9 van het ontwerp taken concreet worden toevertrouwd aan personeelsleden van de centra voor algemeen welzijnswerk en daarvoor subsidies worden toegekend, dient daarvoor mede een grondslag te kunnen worden gevonden in het decreet van 8 mei 2009 ‘betreffende het algemeen welzijnswerk’.⁵ Het zeer algemeen geformuleerde artikel 12, eerste lid, van het decreet van 8 maart 2013 laat immers op zich⁶ niet toe om bijkomende taken toe te vertrouwen aan (personeelsleden van) voorzieningen die op grond van een specifiek decreet worden erkend en gesubsidieerd.

De nodige grondslag kan evenwel worden gevonden in de artikelen 4, 6 en 7 van het decreet van 8 mei 2009, waaruit blijkt dat de in het ontwerp aan de personeelsleden van de centra voor algemeen welzijnswerk toevertrouwde taken in te passen vallen in de opdrachten van die centra,⁷ en in artikel 17, §§ 3 en 4, van dat decreet, op grond waarvan de Vlaamse Regering de subsidiëring van de centra voor algemeen welzijnswerk kan regelen en in het raam daarvan aanvullende subsidievoorwaarden kan vastleggen en specifieke regels inzake subsidiëring voor de centra in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kan bepalen.⁸

3.2.7.4. Artikel 10, derde lid, van het decreet van 8 maart 2013 biedt geen rechtsgrond voor artikel 9, § 4, van het ontwerp, nu in die laatste bepaling niet op een rechtstreekse wijze de inhoud, de vorm of de geldingsduur van het actieplan wordt geregeld. Wel zou artikel 9, § 4, van het ontwerp kunnen worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 11 van het decreet van 8 maart 2013 (wat betreft de eerste zin) en met artikel 12, tweede lid, 2°, van dat decreet (wat betreft de tweede zin).

⁴ Het zou evenwel aanbeveling verdienen die bepaling op een meer accurate wijze te formuleren.

⁵ Dit decreet treedt, behoudens de artikelen 1 en 17, §§ 1 en 2, ervan die reeds in werking zijn getreden, net zoals het te nemen besluit, in werking op 1 januari 2014.

⁶ Derhalve los van het specifieke decreet dat op de betrokken voorziening van toepassing is.

⁷ Het toevertrouwen van de in artikel 9 van het ontwerp bedoelde opdrachten kan derhalve worden gebaseerd op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met die artikelen en met artikel 12, tweede lid, 3°, van het decreet van 8 maart 2013. Zo men een brede interpretatie geeft aan de artikelen 4, 6, en 7, §§ 3 en 4, van het decreet van 8 mei 2009, zou ook een uitdrukkelijke rechtsgrond kunnen worden gevonden in telkens het laatste lid van de paragrafen 3 en 4 van artikel 7 van het decreet van 8 mei 2009.

⁸ Zoals gebeurt in artikel 9, § 1, vijfde lid, van het ontwerp.

3.2.8. Artikel 11 van het ontwerp bevat een regeling van het toezicht door het intern verzelfstandigd agentschap Zorginspectie betreffende de ondersteuning bedoeld in artikel 12, tweede lid, 3°, van het decreet van 8 maart 2013 en artikel 9 van het ontwerp.

Het decreet van 8 maart 2013 bevat evenwel geen bepalingen betreffende het toezicht op de naleving ervan of op de naleving van zijn uitvoeringsbesluiten, zodat het geen rechtsgrond kan bieden voor artikel 11 van het ontwerp.

Volgens de gemachtigde is de rechtsgrond voor dat artikel evenwel gelegen in artikel 20, § 1, eerste lid, van het decreet van 8 mei 2009. Krachtens die bepaling organiseert de Vlaamse Regering het toezicht op de centra (voor algemeen welzijnswerk) die erkend zijn of een erkenning hebben aangevraagd. De gemachtigde verklaarde dienaangaande wat volgt:

“Artikel 11 regelt het toezicht op de uitoefening van de ondersteuningsfunctie door een erkend centrum voor algemeen welzijnswerk.

Die bepaling vindt een rechtsgrond in artikel 20, §1, eerste lid, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende het algemeen welzijnswerk. Artikel 20, §1, bepaalt:

‘De Vlaamse Regering organiseert het toezicht op de centra die erkend zijn of die een erkenning hebben aangevraagd.

De ambtenaren die met het toezicht belast zijn, hebben het recht elk centrum als vermeld in het eerste lid, te bezoeken. De centra stellen aan die ambtenaren alle gegevens ter beschikking die voor het toezicht noodzakelijk zijn. Ze staan die ambtenaren toe om ter plaatse de naleving van de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten te verifiëren en alle stappen te ondernemen die daarvoor nodig zijn.

Van hun vaststellingen maken de ambtenaren, vermeld in het tweede lid, een verslag op. Het verslag heeft bewijskracht tot het tegenbewijs. Van het verslag wordt een afschrift gestuurd naar het centrum in kwestie.”

In de nota aan de Vlaamse Regering bij het ontwerp leest men:

“(…). Het toezicht op deze functie [lees: de functie ondersteuning] wordt uitgeoefend door Zorginspectie en wordt in de eerste plaats uitgeoefend op de standplaats van de ondersteuningsfunctie, zijnde de gevangenis, maar kan ook binnen de vestigingsplaatsen van het centrum [voor algemeen welzijnswerk] doorgaan”.

Aangezien, met toepassing van artikel 20, § 1, van het decreet van 8 mei 2009 inspecteurs van het agentschap Zorginspectie het recht hebben elk erkend centrum voor algemeen welzijnswerk te bezoeken, zouden de inspecteurs van het agentschap Zorginspectie de lokalen van het centrum kunnen binnengaan zonder toestemming van het centrum.

Artikel 20, § 1, eerste lid, van het decreet van 8 mei 2009 kan evenwel maar rechtsgrond bieden voor artikel 11 van het ontwerp in de mate dat het ontworpen besluit betrekking heeft op opdrachten van de centra voor algemeen welzijnswerk die passen binnen de opdrachten van die centra als geregeld in het decreet van 8 mei 2009 en in de mate dat het toezicht plaats vindt in die centra (en derhalve niet in de gevangenis).

Bovendien worden de bevoegdheden van de toezichtambtenaren in het decreet van 8 mei 2009 zelf geregeld, zodat artikel 11, tweede lid, van het ontwerp dient te vervallen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

AANHEF

4. Gelet op hetgeen omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit is opgemerkt, dient:

- aan de aanhef een lid te worden toegevoegd (dat het eerste lid wordt), waarin gewag wordt gemaakt van artikel 20 van de bijzondere van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’;
- aan de aanhef een lid te worden toegevoegd (dat het tweede lid wordt) waarin wordt gewag gemaakt van de artikelen 4, 6, 7, 17, §§ 3 en 4, en 20, § 1, eerste lid, van het decreet van 8 mei 2009 ‘betreffende het algemeen welzijnswerk’;
- in het huidige eerste lid van de aanhef (dat het derde lid wordt) te worden verwezen naar de artikelen 9, 10, 11, 12 en 13 in hun geheel.

DISPOSITIEF

Artikel 9

5. De gemachtigde verschafte de volgende toelichting bij artikel 9, § 1, zesde lid, van het ontwerp:

“Deze bepaling geeft uitvoering aan decreet van 8 maart 2013. De middelen voor deze specifieke opdracht worden toegevoegd aan de subsidie enveloppe voor de CAW die haar basis vindt in decreet van 8 mei 2009 en besluit van de Vlaamse Regering van 21 juni 2013. In die zin is er sprake van een vermeerdering van de enveloppe.”

Die bedoeling wordt in de genoemde bepaling evenwel niet adequaat weergegeven, zodat verduidelijking noodzakelijk is.

6. In artikel 9, § 4, van het ontwerp dient op de voorlaatste regel allicht te worden geschreven “*en aan de andere actoren*”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jan SMETS